

– Кого викаш, Манго? – зяпнал драконът нагоре.

– На луната живее брат ми. Аз ще му хвърля желязната врата, за да изкове от нея подкови. Той има много коне, а малко желязо.

– Остави, остави! – запелтечил драконът, и хукнал обратно към ада.

– Циганинът е страшно силен! – казал той на главатаря.

– Майчиното му мляко да изсъхне! – изревал главатарят. – Ще трябва да сменим тактиката и с ядене да го уплашим. Който изяде цяла крава, да вземе и парите, и свинете – наредил главатарят на драконите.

Същата нощ драконът отишъл при циганина:

– Спиш ли, или не спиш?

– И спя, и не спя, защото знам, че ще дойдеш да ми досаждаш.

– Слушай, Манго. Виждаш ли, отвън до дървото има една вързана крава...

Още недоизрекъл тези думи, драконът нагълтал кравата. Но веригата заседнала в гърлото на дракона и той започнал да хълцука.

– Ама че си невъзпитан! – казал укорително циганинът. – Така ли се яде крава! С кожата, с рогата! Така правят само простите хора.

След тези думи циганинът измъкнал кравата от търбуха му, жена му я опекла на огъня и я сложила на масата.

– Ако си поема дъха поне веднъж, за да глътна кравата, ще погълна всичко живо наоколо, заедно с тебе. Затова малките циганчетата ще изядат кравата.

Манго викнал всичките си деца и кравата веднага изчезнала, защото циганчетата не били яли от два